

oesken

NR. 4 • 8. ÅRGANG • APRIL 1954

PERSONALE

Nyt

PHILIPS:

Fratrædelser:

26. marts 1954 Th. Lunding-Petersen, reklame afd.
29. marts 1954 O. K. Heerup, Smapp.
31. marts 1954 M. Hering-Jørgensen, L.K.
6. apr. 1954 L. Elkjær-Pedersen, Smapp.
30. apr. 1954 fru Aase Andersen, L. K.

REPAK:

31. marts 1954 Knud Thomsen.
31. marts 1954 Gunnar Jørgensen.
30. apr. 1954 Henry Hansen.
30. apr. 1954 J. Negrijn.

MEDDELELSER FRA P.P.F.

PERSONALE

Nyt

Tiltrådte:

1. apr. 1954 ass. Hugo Bechmann, PL.
1. apr. 1954 ing. Jørgen Meyer Christiansen, RA.

Fratrådte:

31. marts 1954 undermester Johannes Jensen, KK.

FORSIDEN

viser en situation fra en grammofonoptagelse i Islev Bio, som for nylig blev taget i brug som optagelsesstudie af P. G. I.

Se også side 7.

PAP.

æskén

Det blad, De nu sidder med i hånden, er udgivet og redigeret af PAP. Det er et for­eningsblad, som kun bliver uddelt til kon­cernens funktionærer. Det er imidlertid sidste gang, det kommer som sådan. På ge­neralforsamlingen blev det nævnt, at det på PAPs foranledning overgår til at blive et firmablade, der skal komme til alle ansatte i koncernen, altså også ikke-funktionærer. Det skal redigeres af en af firmaet udpeget redaktør bistået af et redaktionsudvalg, sam­mensat som følger:

3	repræsentanter	fra fællesklubben
2	"	" PAP
1	"	" PPF
1	"	" sporten.

Det er både med vemod og med glæde PAP og PAP-æskens redaktion opgiver PAP-æskén.

Den vemodige del er heldigvis den mind­ste og består egentlig kun i, at PAP her­efter naturligvis får mindre indflydelse på bladet, og at en af foreningens betydende opgaver dermed forsvinder.

Glæden over, at alle nu får bladet, er derimod stor. Vi har ment det rigtigst at gå ind for dette synspunkt, da bladet givetvis også har bud til andre end funktionærerne. De artikler, både af intern og extern karak­ter, der bringes i bladet, bør være for os alle. Bladet bliver udvidet til fremtidig at være på 12 sider i stedet for 8. Dette bety­der en væsentlig forøgelse af stoffet, som forhåbentlig også bliver mere alsidigt. At der kommer en fast redaktør skulle også være en indlysende fordel, fremfor at re­daktøren skifter med de skiftende bestyre­lser indenfor PAP.

PAP-æskén har tit været diskuteret. Det vil den sandsynligvis blive ved med, og det er også rigtigst sådan, idet det viser, at vi interesserer os for bladet. Når denne artikel bliver sat under debat, er det vort håb, at en overvejende del vil være enige i, at det, der nu sker, er til bladets fordel. Tiden vil vise, om det også er det, men både PAP og PAP-æskens nuværende redaktion vil give bladet alle gode ønsker med på vejen i dets nye tilværelse som firmablade og samtidig takke læserne for interesse og — tiltrængt — overbærenhed i de forløbne år.

Generalforsamling

Den nye bestyrelse. I bageste række ses fra venstre: Leif Rasmussen, Hugo Pedersen, Kaj Jensen, Børge Andersen, J. Skelbæk, Rud Jeppesen, i forreste række fra venstre: Børge Larsen, Inga Jørgensen, Rita Vahlkvist og A. Hindborg Jensen.

Den ordinære generalforsamling i PAP blev afholdt den 19. marts. Det var morsomt at se så mange ved denne lejlighed, der var mindst dobbelt så mange, som der plejer at være ved slig begivenhed — det var åbenbart en god ide at kæde andre ting sammen med generalforsamlingen.

Efterhånden er der skabt en vis tradition for disse møder. Først byder formanden velkommen og foreslår hr. Poul Schrøder som dirigent. Denne lader umådelig overrasket, men tager dog mod valg — ligesom alle de foregående år. Derefter aflagde formanden beretning for året 1953 og gennemgik herunder kort de forskellige arrangementer, der havde været i årets løb. Ret indgående blev nyordningen af PAP-æskens behandling, ligesom også den påtænkte sammenlægning af sporten her og sporten på fabrikken blev motiveret.

Der blev af formanden rettet en varm tak til Rud Jeppesen for hans indsats for PAP-æskens, og ligeledes takkedes marketenderiets damer for de mange hjælpende hænder, de har rakt foreningen.

Beretningen blev godkendt af forsamlingen og den samme skæbne blev regnskabet

til del, selvom det ikke var helt fri for revisionsantegnelser.

Til formand valgtes derefter *Hugo Pedersen*, som straks besteg talerstolen og frem-

Formanden, Hugo Pedersen.

Den afgående formand, A. Frederiksen, fik overrakt blomster.

satte herfra en udtalelse om hans planer for fremtiden.

Bestyrelsen kom til at se således ud:

J. Skelbæk, PHILIPS A/S.
G. Kragfelt, PHILIPS A/S.
R. Vahlkvist, PHILIPS A/S.
Rud Jeppesen, PHILIPS A/S.
Børge Andersen, PHILIPS A/S.
Kaj Jensen, PHILIPS A/S.
Børge Larsen, Pope A/S.
Leif Rasmussen, Repax A/S.
A. Hindborg Jensen, Finax A/S.
Inga Jørgensen, ASAS.

Til revision valgtes:

J. P. Aulum.
E. Dybdahl.

Til slut takkede dirigenten for god ro og orden, og formanden takkede dirigenten og motiverede et leve for PAP.

Ved det konstituerende bestyrelsesmøde, der fandt sted tirsdag den 30. marts, fordelte man de forskellige hverv som følger:

Formand:

Hugo Pedersen.

Næstformand:

J. Skelbæk.

Kasserer:

A. Hindborg Jensen.

Sekretær:

G. Kragfelt.

Samrådsudvalg.

Hugo Pedersen.
Børge Andersen.
Børge Larsen.
Leif Rasmussen.

Festudvalg:

Rud Jeppesen.
J. Skelbæk.
Rita Vahlkvist.

Endelig kan det oplyses, at den nævnte sammenlægning af sportsforeningen nu også er godkendt ved en generalforsamling på fabrikken. Den er altså en realitet, og stiftende generalforsamling i den nye sportsforening vil blive afholdt så snart som muligt.

FARVE- FJERN SYN?

Der er lang vej endnu til farvefjernsynet — selv i U.S.A. Amerikansk farvefjernsyn er endnu kun ved begyndelsen, udtalte en af U.S.A.s førende fjernsynsfolk, Mr. Galvin, i en tale i New York for nylig. Man er faktisk ikke kommet ud over eksperimentstadiet. Ganske vist vises der farvefjernsyn i dag, men i heldigste tilfælde når man op på tre udsendelser om måneden.

Modtagerapparaterne stiller ualmindelig store krav i teknisk henseende og er derfor meget kostbare. Man regner med, at prisen vil ligge mindst 4—5 gange over prisen for almindelige sort/hvid fjernsynsapparater.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at de almindelige modtagere, som vi kender herhjemme, indeholder ca. 240 komponenter, hvorimod en farvefjernsynsmodtager indeholder 722. Man regner ikke med, at farvefjernsynet når Danmark de første 10 år. Man skal derfor have god tålmodighed, hvis man vil vente med at anskaffe fjernsynsapparat indtil da, og så må det i øvrigt ikke glemmes, at de modtagere, der sælges i dag, stadig vil kunne vise udsendelserne i sort/hvid, selv om man går over til farveudsendelser.

USA *endnu engang*

Fra frk. Kirsten Suneson, som i øjeblikket befinder sig i U.S.A. har vi modtaget følgende:

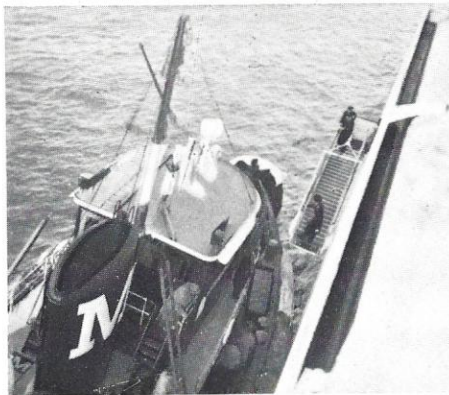
Tusind tak for Deres venlige hilsen med to numre af PAP-æskén. Det er altid rart at høre fra de hjemlige breddegrader, når man er i „udlændighed“, og specielt *glad* bliver man jo, når der samtidig kommer en opfordring til at sende en lille rapport hjem til det så kendte og velanskrevne blad, som PAP-æskén er. Desværre er jeg ingen Hakon Mielche, men vil gøre mit bedste.

Den 24. november 1953 kl. 16,00 sejlede jeg fra Göteborg om bord på Svenska Amerika Liniens nye skib „Kungsholm“. Uh, hvor det lyder nøgternt, og tilfældet var endda, at jeg absolut ikke var nøgtern, men tværtimod boblende indvendig ved tanken om alt det, jeg skulle opleve. Jeg havde været så heldig at blive udvalgt sammen med tre andre unge piger til at være gæster hos International Friendship League i Boston, en institution, der i forbindelse med undervisningsministerierne i forskellige lande verden over, arbejder på at sætte drenge og piger fra disse lande i pennevenneforbindelse med drenge og piger fra U.S.A. Danmark er et af de lande, hvor man først viste virkelig interesse for denne pennevennesag, og som følge deraf og ved „Tidens Kvinde“'s tidligere redaktør, fru Gunhild Gansing's indflydelse, blev dette besøg arrangeret, det første i sin art.

Den 25. november om morgenen begyndte turen over „dammen“. Man får hurtigt revideret sine begreber med hensyn til „damme“, det var i hvert fald ikke nogen Sortedamsø, vi sejlede på i ni dage. Den første morgen var alle bordene besat i spisesalonen, men det varede ikke længe, allerede til frokost var kun halvdelen besat og til middag kun en fjerdedel. Personligt var jeg kun søsyg en halv time den første morgen, men det var mere end nok, så efter den lille oplevelse var jeg ikke et sekund om at finde et lille glas med nogle dejlige, små, gule piller, „søsygetabletter“. Disse små tingester holdt mig oprejst i ni dage til alle måltider. Måske var det ikke tabletterne alene, men tanken om at jeg betalte ca. kr. 200,— om dagen, der hver morgen kl. 7.30 fik mig halet ud af køjen til en ny dags vipning. „Kungs-

holm“ er et meget skønt og moderne skib, og det er, som det før er blevet sagt, kun en skam, at det ikke sejler under dansk flag. Der er bad til hver eneste kahyt, smukke saloner og verandaer, biograf og svømmehal — de to sidste ting var ikke i kurs hos passagererne, idet man i svømmehallen blev slynget op på „land“, hver gang skibet tog en tårn, og man i biografen, der var anbragt længst nede i skibet og ude i forstævnen, hurtigt fik en sjov fornemmelse i maven, selv om filmen havde Gregory Peck i hovedrollen. I stedet for at gå i biografen dansede man, og det var et herligt syn, når orkester og dansere gled fra den ene ende af salonen til den anden; mindre morsomt var det, når man opdagede, at ens drink og et pragtfuldt stykke lagkage ikke mere var på bordet, men pænt fordelt ned af ens kjole. Turene fra kahyt til spisesalon og andre saloner var hele ekspeditioner med en masse forhindringer, trapper, hjørner, gelændere og ens medpassagerere, ligegyldigt hvordan man forholdt sig, man torpederede alt.

Endelig den 2. december om aftenen lå vi uden for New York, og om morgenen begyndte indsejlingen. Vejret var perfekt, klart solskin, ingen vind, og man opdagede pludseligt, at skibet virkelig havde ca. 800 passagerer. Indsejlingen var de ni dages vipning værd, der var en pragtfuld stemning

Politiet går ombord.

blandt passagerer, journalister og pressefotografer — de sidstnævnte var de første til at entre skibet sammen med toldere og statspoliti. Ved munden af havnen blev vi modtaget af New York's havnebrandvæsen, som opførte en hel vandpantomime for os. Lidt senere blev vi mødt af 3—4 helikoptere fra det flyvende politi, et luftskib og en masse små både, og alle fulgte de os hele vejen ind — en tur på ca. 2 timer — medens alle de skibe, der enten sejlede forbi os eller lå fortojet, hilste os med sirener og fløjter. Som prikken over „i“ et så man New York skyline, et imponerende syn man aldrig vil glemme, med The Empire State Building som kongen over alle. Medens vi gik rundt og nød livet efter at have passeret „nåle-øjet“ — New York's emigrantoffice — havde mandskabet travlt med vor baggage. Tilfældigvis gik jeg hen og så ned på agterdækket, hvor lugerne nu var åbne til bagagerummene, det skulle jeg aldrig have gjort, og jeg fraråder enhver at gøre det samme, for efter at have set de stabler af kufferter og kister og den måde, mandskabet behandlede dem på, var jeg ikke i tvivl om, at selv to ruller af vidundermidlet „Tape“ ikke kunne udbedre den skade mine kufferter sikkert havde lidt. Da vi havde fortojet, og passagererne var begyndt at gå i land, kom fru Gundhild Gansing om bord for at hyde os velkommen og give os et par gode råd med hensyn til toldere og dragere. Det sidstnævnte var højst nødvendigt, for efter at være kommet igennem tolden, var det første indtryk af New York, vi fik, en flok af dragere, mest negre, der faldt over os for at tage vor baggage. Da vi nu var blevet advaret, vidste vi, hvad der var at gøre. Vi gav een drager al vor baggage og fulgte selv

Et hjørne af bagagerummet.

lige i hælene på ham, og medens kufferterne blev sendt ned ad en slisk ud på fortovet, styrtede vi ned af trapperne for at få hyret en taxa, der skulle køre os til hotellet.

Da Nationalbanken kun tillader en at få 75 dollar med til 6 måneder, var det ikke Waldorf Astoria, turen gik til, men til K.F.U.K.; et dejligt, stort, centralt beliggende hotel. Vi skulle kun være i New York natten over, så efter at have eksamineret den forvoldte skade på vore kufferter — mine var sluppet med en overrevet læderrem og et brækket håndtag — og efter at have pudret næserne — man behøvede nemlig ikke at betragte gadebilledet længe her, før man blev klar over, at konkurrencen mellem „os“ var hård, og at ingen blanke næser kunne tillades — startede vi vor sightseeing.

Det tager lige et par minutter at vænne sig til New York; trafik, mennesker og bygninger, alt er så overvældende. Bilerne suser ud og ind imellem hinanden i en forvirring, men da der ikke ser ud til at ske nogen uheld, må der vist alligevel være system i trafikken. Man skal vænne sig lidt til alle de farvede, fremmedartede typer af mennesker, selv om man var forberedt på, at der var mange af dem. Fifth Avenue — strøget i noget større format — har de dejligste forretninger, men man skal ikke fortælle sig i dem, det er der simpelthen ikke råd til. Jeg faldt for en hat til 37,50 dollar, det var lige nøjagtigt halvdelen af min tildelte valuta, så hatten forblev i forretningen, men jeg drømmer stadig om den. Vi kom til Times Square, da alle lysreklamerne var tændt, hvilket festfyrværkeri i farver og ideer. Der var reklamer for alt, den eneste der manglede var „Philips Miniwatt“. I

En helikopter fra det flyvende politi.

betragtning af, at vi nu ikke skulle have dansk mad i længere tid, gik vi til Wivel for at få et sidste stykke smørrebrød. På vejen derhen passerede vi Waldorf Astoria, og for dog at få et snus af atmosfæren, gik vi en tur gennem stueetagen, der er en hel forretningsgade. Næste morgen kørte vi i Greyhoundbus til Boston og så på den tur bl. a. bagsiden af New York. Det så broget og ikke videre spændende ud med alle afaldsspandene stående på fortovene — der er to sider ved alting.

I mere end 3 måneder har jeg nu været rundt i Massachusetts og boet hos forskellige familier, der alle har været meget, meget søde. Amerikanerne elsker at have udenlandske gæster, og jeg kan godt sige, at specielt skandinaverne er meget godt lidt.

Efterhånden har jeg fået et helt godt indblik i dagliglivet her, idet jeg har besøgt hospitaler, skoler, college, kirker og kvindeklubber ikke at forglemme — enhver amerikansk kvinde med respekt for sig selv er medlem af mindst een kvindeklub. Undervisningssystemet i skolerne er absolut bedre end det danske, man underviser mere individuelt og giver derved hvert barn en chance for at udvikle dets specielle talent.

Der har også været tid til mindre saglige

ting. I går var jeg bl. a. til en ishockeykamp mellem Harvard og Yale. Uheldigvis var undertegnede for Yale, men sad på Harvard-siden af banen, hvilket var lidt pinligt, når Yale scorede et mål, og jeg som den eneste rejste mig og skreg bravo.

I morgen går turen til New York og 1. april til Texas, åh, det bliver dejligt at komme ned i varmen, for selv om solen har været fremme næsten hver dag hele vinteren, har det alligevel været godt koldt.

Jeg har været så heldig for det første at blive inviteret til at bo i Houston hos en familie, der er medlem af den dansk-amerikanske klub i Texas, og for det andet at blive inviteret til at køre derned i bil sammen med en doktorfamilie.

Deres fungerende udenrigskorrespondent,

Kirsten Suneson.

Pist . . sidste skandaleemner: Vor berygtede mere end berømte landsmand/inde, Christine Jorgensen, har forsøgt at ville optræde i Boston, men er blevet det forbudt . . . Jimmy Roosevelt's affærer . . . Barbara Hutton's skilsmisse . . . nå, nu må jeg nok hellere stoppe, det går vel ikke, at jeg tager jobbet fra de rigtige, fastansatte korrespondenter.

GRAMMOFONOPTAGELSER I ISLEV BIO

For at opnå de bedst mulige resultater ved optagelsen af grammfonoplader, har PGI indkøbt nyt optagelsesudstyr og optagelserne vil i fremtiden foregå i Islev bio.

D'herrer Bruno Henriksen og B. Nyholm ved „teknikken“. På billedet til højre forsøger man øjensynligt at frembringe det helt store nummer.

Ferielotteriet

blev trukket ved kammeratskabsaftenen den 19. marts d. å., og de heldige blev:

Direktør P. Selig	kr. 400,—
Ove Overgaard	„ 400,—
O. Heerup	„ 300,—
Fru Inga Knudsen	„ 300,—
Fru Wahlgren	„ 300,—
J. Grunnet	„ 200,—
Frk. E. Henriksen	„ 200,—
C. J. Jacobsen	„ 200,—
B. Jønsson	„ 200,—
Børge Andersen	„ 100,—
Jørgen Christensen ...	„ 100,—
S. Damkjær	„ 100,—
Erik Jensen	„ 100,—
Frk. C. Mortensen	„ 100,—

Vi minder om, at PAP's kasserer modtager indmeldelser til deltagelse i næste års ferielotteri, og at kontingentet er kr. 2,00 pr. md. fra 1. april d. å. at regne.

Den nyvalgte festkomite

meddeler, at den — efter at have indtaget diverse prøvemåltider i omegnen — snarest muligt ser sig i stand til at løfte sløret for de kulinariske sensationer, vi vil blive trakteret med på skovturen den 26. maj.

I den interne badmintonturnering er vi nu nået så langt, at vi ved, at finalen spilles mellem fru Clemensen og Schou og vinderen af kampen mellem frk. Vilth Olsen—Stranges og Annie Olsen—Flemming Kristiansen. Om kampene er at sige, at for langt de flestes vedkommende blev doublen den afgørende, så næste gang forsøger man jo nok at lave både en single- og en doubleturnering.

Håndboldholdet er ved at overgå sig selv, sidst har de spillet mod Superfoss og vundet med 8—3. Spiller holdet ligeså godt i de to sidste kampe slutter det i den bedste halvdel af rækken. I kampen mod Superfoss spillede særlig Jørgen Larsen i mål og Poul Henriksen, der er ved at få sit gennembrud, meget fint.

Der er sket det glædelige, at vi har haft mange folk til fodboldtræningen. Så mange, at vi i antal har overgået fabriken. Resultatet af denne store interesse viste sig allerede i vor første turneringskamp, hvor vi mødte Angulus, som vi slog sikkert med 6—1. Det var en kamp, der gav gode løfter for fremtiden, da vi må regne med, at både konditionen og samspillet bliver endnu bedre. Vi benytter lejligheden til at minde om, at træningen foregår på Kløvermarken, med omklædning på Industrigården, hver mandag og fredag kl. 16,30.

Nu vil vore mange og dygtige skytter igen optræde på arenaen. K.F.I.U. har arrangeret kortdistanceskydning på 50 m. Denne skydning foregår på Ryparkens baner hver onsdag fra kl. 17. Vor utrættelige skydeleder Schou giver gerne nærmere oplysning herom. Samme Schou har også fået en konkurrenceskydning i stand med Toms Fabriker på Toms udmærkede skydebane; der skydes om en pokal udsat af PAP; denne skydning er på 15 m. Foreningen har til disse skydninger (kortdistance) erhvervet 2 nye standardrifler, således at skytterne ikke mere behøver at låne sig frem, men hver gang kan benytte samme riffel. Dette vil sikkert også kunne spores på resultaterne.

PAP-æksen: Personaleblad for PHILIPS A/S, A/S AXEL SCHOU og POPE A/S.

Ansvarshavende redaktør: A. Frederiksen. I redaktionen: Rud Jeppesen, J. Skelbæk og A. Walther.

Sportsmedarbejder: Børge Andersen.